

Preek 1 Petrus 3:8, voor 7 mei 2017mo, themadienst M/V 1, nr 553.

votum en zegengroet	
zingen	Ps 149:1,2
gebed	
inleiding	
filmpje (trailer)	
lezen	1 Petrus 2:11-17; 3:1-12
zingen	LvdK 106:1,2,3,4
tekst	1 Petrus 3:8 (alleen vers 8)
preek	
zingen	Opw 705
1 Petrus 4:1,2 + wet	
Zingen	Ps 25:2,6
gebed	
collecte	filmpje ZP ¹
zingen	Gk 134:1,4,5,6
zegen	
koffie en film	(Bekijk hier de hele documentaire) https://vimeo.com/213675279

1

Inleiding

2 preken en een avond over man, vrouw en ambt. Waarom?
Binnen nu en een paar maanden moeten onze kerken beslissen of en hoe de ambten van diaken, ouderling en predikant open gaan voor vrouwen. Regelmatig is dit in bespreking geweest. De vorige synode – 2014 – heeft opnieuw een commissie benoemd. Een commissie met deskundigen, mensen die vooraf er zich in verdiept hadden, voor- en tegenstanders. Die commissie moet de bespreking en besluit voorbereiden.

Op de synode – daar zitten we als het ware zelf. 32 mensen zijn daar namens ons allerlei dingen aan het regelen die ons gezamenlijk aangaan. 3 jaar geleden ging het ook over man/vrouw en ambt. Ook toen dit onderwerp, ook voorbereid door een commissie. Toen hebben we als kerken gezegd: de argumenten in het rapport voor openstellen van de ambten, dat overtuigt niet. De Heilige Geest geeft ons niet eenstemmigheid en wijsheid om nu te beslissen voor of tegen.

---

¹ Vraag 1: wie vindt het ZP belangrijk? (beetje uitleg: buurt ziet er naar uit). 2 Wie zegt: goed dat we het doen? (beetje uitleg: veel mensen doen mee, ziet elkaar op andere manier) 3 Wie zegt: het is goed dat we doorgaan (beetje uitleg: voor veel jongeren is dit de week, die ze zich herinneren o ja, onze kerk was altijd fijn). 4 En wie heeft zich dus al opgegeven of gaat zich zo direct opgeven? (beetje uitleg: beetje gemeen; maar team heeft haast meeste tijd nodig om mensen te werven, komt vaak pas in de laatste dagen goed en altijd het risico, dat het niet goed komt. Dus: massaal aanmelden.

Kijk nog eens goed vooral naar ambten en pijnpunten.

Twee rapporten schreef deze commissie; eerst een korte notitie: pijnpunten: waarom is dit een probleem in de kerken?

(<http://www.gkv.nl/download/12425>)

Hoe komt het dat mensen fel voor zijn of beslist tegen?

Waar zit de pijn bij voorstanders?

Waar zit de pijn bij tegenstanders?

Het tweede rapport is dikker: 'samen dienen'.

(<http://www.gkv.nl/download/13724>)

Dit loopt uit op het voorstel om de alle ambten open te stellen voor vrouwen.

De Luisterpost heeft een film gemaakt over deze discussie en over dit rapport.

Dat duurt ruim 20 minuten.

Na de dienst is er gelegenheid om die te bekijken.

Dan heb je in het kort een overzicht waar het over gaat.

Wij bespreken hier in de gemeente deze dingen.

Het doel van de preken en de avonden is niet om proberen het werk van deputaten of de synode over te doen.

Zij zitten daar met 32 man en zoeken biddend hun weg.

Ook de avond die we organiseren 18 mei, het gaat er niet om u naar één van beide kanten te masseren.

We gaan de discussie ook niet voeren.

Waar het om gaat: elkaar horen, elkaar begrijpen, elkaar helpen om de standpunten vanuit de bijbel te begrijpen.

2

We bekijken de trailer (minuut); na de dienst dus het geheel; weet u vast wat er komt.

(Bekijk [hier](#) de trailer)

<https://vimeo.com/214009052>

Gemeente van Christus, gasten,

Een preek over man vrouw en ambt.

(klik) Ik ga u *teleurstellen*.

In ieder geval mijzelf.

Wat ik zou willen vandaag en misschien u ook wel...

Ik zou willen, dat ik vanmorgen een vlammend en inspirerend betoog zou houden.

Ik zou u graag meenemen heel de bijbel door, dat ik u op allerlei teksten wijs, dat ik een stevige uitleg gaf.

U zou aan mijn lippen hangen, u ziet nieuwe dingen oplichten uit de bijbel, helemaal passend bij de boodschap van het koninkrijk van de Heer Jezus.

*teleurstellen
de Heer Jezus volgen
ikzelf en de ander
leef met elkaar mee*

de ander:
heeft de Heer lief
wil de Heer volgen
ervaart pijn

En aan het eind van de preek slaakt u een zucht, we zijn het allemaal eens; het is onontkoombaar: de bijbel zegt ons klip en klaar: het is goed om de ambten voor vrouwen gesloten te houden.

Dit is Gods wil.

Of: aan het eind van de preek slaakt u een zucht, we zijn het allemaal eens; het is onontkoombaar: de bijbel zegt ons klip en klaar: het is goed om de ambten te openen voor vrouwen.

Dit is Gods wil.

Ik ga u teleurstellen; deze preek komt er niet.

Sommigen van u zullen dit willen.

Misschien vindt u ook wel, dat ik het mijn taak, mijn roeping is, zo'n preek te houden: het is toch Gods wil dat de ambten gesloten blijven?

Die teksten staan toch in de bijbel?

Of misschien verwacht iemand: een predikant, dat is iemand die voorop gaat in de kudde.

Hij wijst via Gods woord nieuwe wegen: ambten open.

Het gaat toch gebeuren, durf in een nieuwe tijd de leiding te nemen de kudde voor te gaan.

Dat gaat niet gebeuren; ik ga u teleurstellen.

En wie denkt, dat we aan het eind van het project, na 2 preken en een avond er uit zijn: ook dat gaat niet gebeuren.

Misschien helpt het om de bijbel te lezen, veel te bidden en er over te praten.... misschien helpt het ons verder in kiezen wat een goede weg is.

Maar dan nog, denk niet dat het één keer kiezen is en dan zijn we er wel uit.

Een vlamme preek, de perfecte redenering, wegnemen van alle argumenten voor of tegen, het gaat niet gebeuren.

Vanmorgen zal ik over al of niet openstellen van de ambten niet zeggen: 'dit is Gods wil'.

Ik zou het wel willen, maar ik kan het niet.

Maar stel....

stel, niet ik sta hier vanmorgen.

Niet ik, niet een predikant, geen deputaat, geen professor.

Maar onze Heer Jezus Christus preekt hier vanmorgen; Hij verschijnt ons.

En Hij houdt een vlamme en inspirerend betoog.

U hangt aan zijn lippen.

Hij verklaart ons wat in de bijbel hierover geschreven is.

Hij begint bij Mozes², gaat door naar de profeten, haalt zijn eigen woorden aan en die van Paulus en Petrus.

Wij allemaal luisteren, ons hart brandt in ons: wat een inzicht, wat een wijsheid: 'dit is Gods wil'.

---

² een beetje als Lucas 24:27 en 32

Stel, dat de Heer Jezus hier preekte... wat denkt u?
(klik) Zou u Hem dan volgen in zijn mening? [...]
Zou u zich door Hem laten overtuigen? [...]
Zou u door Hem van mening kunnen veranderen? [...]

Sterker nog: stel... de Heer Jezus is hier.
Hij houdt geen gloedvol betoog.
Hij zegt alleen dit: 'jullie moeten de ambten gesloten houden voor vrouwen.
Ik weet het: dat is lastig uit te leggen aan je kinderen.
Probeer dat toch maar.
Het past ook niet in jullie maatschappij.
Ik leg het niet uit.
Maar wil je dit lijden voor Mij'?
Wij zouden allemaal zeggen: dan doen we dat.
Gehoorzamen aan de Heer Jezus gaat ons voor alles.

En andersom: de Heer Jezus is hier.
Hij houdt geen gloedvol betoog.
Hij legt niets uit over zwijgteksten.
Hij vertelt niet waarom hij alleen mannelijke apostelen had.
Hij zegt alleen: wen maar aan een vrouwelijke manier van preken.
Ik roep vrouwen tot het ambt; ik doe hetzelfde beroep op mannen als op vrouwen.
Dit is goed voor Mijn kerk.
Als de Heer Jezus dit zou zeggen, wij zouden allemaal zeggen: dan doen we dat.
Gehoorzamen aan de Heer Jezus gaat ons voor alles.

Ik zeg dit wel stellig: als de Heer dit zou zeggen – welke van de twee kanten ook – als de Heer dit zou zeggen, wij zouden allemaal volgen.
Is dat zo?
Wilt u daar even bij stilstaan?
Een beetje zelfonderzoek.
Stel dat de Heer Jezus een totaal tegengestelde mening had als u, zou u volgen?
Dit is de eerste en belangrijkste vraag.
Als het gaat om deze man/vrouw discussie, net zo bij andere dingen.
Als de Heer Jezus je persoonlijk zegt: ga deze studie volgen...,
ga dit bijzondere werk voor Mij doen...; zou je het doen?
Als de Heer Jezus zegt: ga weg uit deze vriendenkring...
laat deze verkering los...;
blijf je echtgenoot trouw; doe je dat dan?
Als Hij het vraagt.
Of: verkoop al je bezittingen en geef het aan de armen...³, zou je het doen?
Ja? Geloof je dat van jezelf?

---

³ zoals in Matteüs 19::21

Nu een stap verder.
Geloof je dat ook van je medebroeder of zuster?
Als hij of zij zegt, dat de Heer Jezus voor alles gaat, geloof je dat dan?
Geloven wij, dat als de Heer Jezus zelf de ambten voor vrouwen open zou verklaren, geloof je dan dat we allemaal, ook degenen met het grootste bezwaar, achter Hem aan zouden gaan?
En geloof je, dat de felste voorvechter de Heer Jezus zou volgen als Hij zelf de ambten voor vrouwen gesloten zouden houden?
Geloof je dat wij *allemaal* van de Heer Jezus houden en Hem voor alles laten gaan?

Voordat we met elkaar praten, is dit ons uitgangspunt.
Voor- en tegenstanders houden van de Heer Jezus.
Voor- en tegenstanders willen maar één ding: de wil van de Heer doen.
Als je dat niet van elkaar gelooft, heeft een gesprek geen zin.

Het is alsof Petrus juist voor onze tijd dit geschreven heeft.
Na uitleg over de houding van vrouwen en van mannen (vers 1-6 en vers 7), schrijft hij juist over de manier van omgaan, vers 8: 'wees eensgezind, leef met elkaar mee, heb elkaar lief, wees barmhartig, wees bereid de minste te zijn'.
Dat is de basis in ons gesprek.
We staan allemaal onder de Heer Jezus; we hebben Hem lief, we willen Hem volgen.
Eerst eerlijk naar jezelf: volg ik ook als Hij iets moeilijks vraagt?
(klik) En de ander: vertrouw ik mijn broer, mijn zus als die voor mijn gevoel de bijbel geen recht doet of voor mijn gevoel gaven die God geeft, miskent?
Vecht tegen wantrouwen, luister naar elkaar, proef elkaars pijn, proef elkaars zorg, proef elkaars motieven.
Ook als we het niet eens zouden worden, heb elkaar lief als broers en zussen.

(klik) *Leef met elkaar mee...*, zegt Petrus.
Mag ik eens vragen: wie voelt zich wel eens ongemakkelijk over de kerk?
Wie zegt wel eens bij zichzelf: is dit nu mijn kerk?
Voel ik me er thuis of minder thuis?
Wil ik hier bij horen?
Schaam ik me wel eens dat ik er bij hoor of voel ik me ongemakkelijk?

Ik wil u vragen om je in te leven, juist ook als je dat gevoel zelf niet zo hebt.
Eerst Frits, een blij gelovige man.
Hij werkt op een groot bedrijf; heeft veel collega's, mannen en vrouwen van allerlei afkomst en opvatting.
Op zijn werk kennen ze Frits als betrouwbaar en eerlijk.
Iedereen respecteert dat hij christen is; hij vertelt ook wel eens over zijn werk als jeugdleider in de kerk of over een bijzondere kerkdienst.
Ook al hebben zijn collega's niets met geloof, ze vinden het wel mooi om daar over te horen.

Frits is ontspannen en gerespecteerd christen.

Laatst kwam het gesprek op vrouwen in de kerk.

Frits voelde zich ongemakkelijk.

Hoe leg je uit, dat in alle leidende functies in de kerk vrouwen geen plaats mogen hebben?

'Verboden voor vrouwelijke voorgangers, hè, Frits, is dat geen discriminatie'?

Hoe leg je dat uit?

Misschien wel bijbels, tenminste veel mensen zeggen dat, zwijgteksten en zo, denkt Frits, maar is dit mijn kerk?

Wil ik hier bij horen?

Wil ik dit verdedigen?

Ik sta niet met trots ons vrouwenstandpunt uit te leggen bij de koffieautomaat.

Ik krijgt het niet uitgelegd.

Het wringt met hoe ook ik hier in ons bedrijf met vrouwen omga.

Is dat doorslaggevend, of iets 'uit te leggen is'?

Nee, soms moet je dan maar wat meer moeite doen om iets wel uit te leggen.

Deze hele brief van Petrus gaat over lijden om het evangelie, over vreemdeling zijn, over de pijn van Jezus volgen.

De Heer heeft soms zijn eigen gewoonten en opvattingen; Frits denkt ook anders dan zijn collega's als het gaat om waar je je geluk zoekt, over trouw in relaties, over levenseinde, over afhankelijkheid van God en maakbaarheid van het leven. Of iets uit te leggen is, niet doorslaggevend.

6

Maar proef je de pijn van Frits?

Proef je zorg, de liefde voor de Heer?

Heb je je wel eens echt verdiept in het standpunt dat je zelf niet hebt?

Lees je zelf die argumenten; kun je ze in eigen woorden weergeven?

'Leef met elkaar mee', zegt Petrus.

Een gesprek over man/vrouw in de kerk kan alleen als je de pijn van elkaar

proeft, als je het probleem onder ogen ziet, je echt inleeft in standpunt en gevoel van de ander.

(klik) (1) De ander heeft de Heer lief,
(2) de ander wil Jezus in alles volgen,
(3) dit is de pijn die de ander ervaart en ik
voel daarin mee.

Leef met elkaar mee..., zegt Petrus.

Wie voelt zich wel eens ongemakkelijk over de kerk?

Wie zegt wel een bij zichzelf: is dit nu mijn kerk?

Voel ik me er thuis of me minder thuis?

Wil ik hier bij horen?

*teleurstellen
de Heer Jezus volgen
ikzelf en de ander
leef met elkaar mee*

de ander:
heeft de Heer lief
wil de Heer volgen
ervaart pijn

Schaam ik me wel eens dat ik er bij hoor of voel ik me ongemakkelijk?

Nu Angelique, blij, gelovige vrouw; altijd actief geweest in de kerk, en nog. Wat ze altijd zo mooi vond aan de gemeente is, is het samen ergens voor staan. Op haar werk had ze dat heel sterk. Collega's vonden haar wel eens vreemd, bepaalde standpunten of gewoonten. Maar je voelde je gedragen door de gemeente; met elkaar durfde je anders te zijn; samen achter de Heer Jezus aan.

De laatste jaren voelt Angelique wat afstand.
Is dit mijn kerk nog wel?
Dat we wel eens andere liederen zingen, jammer.
Maar als je soms een zondag lang geen enkele Psalm zingt of als 3 van de 4 liederen niet mee kan zingen, dan voel je afstand.
Is dit nog mijn kerk?
En als de stijl of opzet van preken veranderen, jammer.
Maar als er bijna geen uitleg meer is, als het bijna niet meer over God gaat, als je altijd een beetje afwachtend in de kerk zit, na moet denken of alles wel klopt, is dit dat Christus' kerk nog?
Staan we nog samen voor dezelfde zaak?
Moet je dan nu ook nog gaan meemaken dat je een ouderlinge, een vrouw, op huisbezoek krijgt, terwijl de bijbel toch duidelijk is?

7

Is dat doorslaggevend, dat het 'mijn kerk niet meer is', of of ik me thuis voel?
Nee, ons gevoel en onze vertrouwde gewoonten zijn niet het einde van alle tegenspraak.
Nee, we zijn 'Gereformeerd'.
En Gereformeerd is: op het fundament van de bijbel in de wereld leven, waar de Heer je plaatst.
Een gereformeerde staat op twee benen.
Het ene been in de bijbel: Gods Woord, dat geeft doorslag bij alles wat we doen en zeggen.
En het andere been in de wereld, Gods wereld, de tijd waar Hij ons plaatst⁴.

Een ongekend lastige positie, die de Heer ons geeft.
Als zout en licht leven op Gods wereld⁵.
Je levert je niet uit aan de maatschappij waarin je leeft, je blijft ook niet geïsoleerd in je eigen cocon.
Je voelt Gods woord en de maatschappij, waar de Heer je een plaats geeft, uit elkaar drijven; je komt zomaar in een spagaat en dat doet pijn.
Een rustige, vredige positie in de kerk, onze God heeft het ons niet beloofd.
Gereformeerd zijn is altijd keuzes maken, nieuwe keuzes, altijd weer reageren.
En: het is nooit onze kerk geweest.

---

⁴ niet van de wereld, wel in de wereld; Filippenzen 2:15

⁵ Matteüs 5:13,14

Christus kerk zal nooit onze kerk worden.

Maar proef je de pijn van Angelique?
Proef je zorg, de liefde voor de Heer?
Heb je je wel eens echt verdiept in het standpunt dat je zelf niet hebt?
Lees je zelf de argumenten; kun je ze in eigen woorden weergeven?
'Leef met elkaar mee', zegt Petrus.
Een gesprek over man/vrouw in de kerk kan alleen als je de pijn van elkaar proeft, als je het probleem onder ogen ziet, je echt inleeft in standpunt en gevoel van de ander.
(1) De ander heeft de Heer lief,
(2) de ander wil Jezus in alles volgen,
(3) dit is de pijn die de ander ervaart en ik voel daarin mee.

[1 Petrus 3:vers 8]

De komende weken gaan we het gesprek aan en bidden we de Heer om wijsheid voor onszelf en voor de synode.
Laten we blijven bidden om wijsheid, blijven praten over wat goed is.
Laten we luisteren naar elkaars zorgen, wensen, pijn.
En vooral: leef zelf oprecht uit geloof en liefde voor de Heer Jezus.
Dit is onze basis is, zo bewaart de Heer Zijn kerk.
Amen.

Ds.Jaap Boerma
GKv Rotterdam-Noord/Oost
7 mei 2017